

Bernardus (Bernard) Fransiscus Casparus de Hosson is geboren op 26 december 1894 in Den Helder. Hij was de zoon van Franciscus Xavirius de Hosson en Saartje de Groot.

In 1914 werd hij opgeroepen voor de dienstplicht in Alkmaar. Hij trouwde met Willebreta Johanna van de Vegt. In 1922 kregen ze een zoon, Frans Frank.

In juni 1932 werd hij groepsleider en hopman van groep 1 in Kampen. De Kamper Zeeverkenners (ook wel de Steuren genoemd) worden op 3 november 1912 voor het eerste in de pers genoemd en in 1920 krijgen ze de koninklijke goedkeuring. Na 2 jaar, in mei 1933, stopt hij als hopman en later dat jaar ook als groepsleider. In 1935 en 1936 was hij daarnaast penningmeester van de afdeling Kampen van de Vereniging De Nederlandsche Padvindes. Aan het begin van de oorlog woont het gezin nog in Kampen.

Hij was beroepsmilitair en tijdens de mobilisatie was hij Kapitein der infanterie. Hij was commandant bij mc 1-43 R.I. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Via Maastricht gingen ze te voet en met de trein naar een transitkamp in Hemer. Op 17 mei werden ze naar Neubrandenburg afgevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen. Van de ruim 12.400 beroepsmilitairen weigerden er 69 die *verklaring op erewoord* te tekenen. Zij bleven krijgsgevangenen en kwamen terecht in Oflag IV C bij Colditz.

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Bernard meldde zich en kreeg nummer 31915. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger.

Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislau, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalige (militaire) gevangenis. In dit krijgsgevangenenkamp zaten meer (oud) scouts zoals Johan Wijnsouw, San van den Wall Bake, Karel Bloema en Kees Kervink. Een aantal krijgsgevangenen wisten, onder via de *Reisvereniging* van San van den Wall Bake, te ontsnappen. Op 8 juni 1943 werd nog een groep van enige tientallen Nederlandse

krijgsgevangenen officieren overgeplaatst van Oflag IVC bij Colditz naar Kamp Stanislau. Deze groep had in juli 1940 geweigerd de erewoordverklaring te tekenen.

Van Stanislau gingen de krijgsgevangenen op 17 januari 1944 met veewagons naar Oflag 67 Neubrandenburg. Onderweg zijn in de buurt van Halytsj zes gevangenen uit de tweede wagon van de rijdende trein gesprongen. Het krijgsgevangenenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Dit kamp werd door het Rode leger bevrijdt.

Op 30 mei 1945 komt hij aan in het Ontvangst-Centrum Gerepatrieerde Krijgsgevangenen in Weert.

Zijn naam komt voor in het dagboek van Marten Pieter Kokje (1894) dat hij bijhield tijdens zijn krijgsgevangenschap. Ze zatten samen op een kamer. Kokje kende hem uit Kampen en beschreef hem als een reuze vetkees.

Op zaterdag 26 december 1942 scheef Kokje in zijn dagboek: *Kapitein B.F.G. de Hosson (kgf. 30078) jarig. Trakteer hem op beschuit met honing. Er is sneeuw gevallen. Toch een witte Kerst. Middag: goede stampot van kool. Voorbereidingen voor Kerstdiner. Kamer met dekens afgeschut. Kerstboompje. Versieringen. De 4 tafeltjes keurig gedekt. In het midden dientafel. Om 17.00 aanvang. Ieder een fraai getekend menu. Zie bijlage. Prachtig geslaagd geheel.*

Hij is overleden op 30 mei 1963 in Kampen.

Verschillende scouts van de Kamper Zeeverkenner waren actief in de oorlog als hulpverlener (Samuel Perrin), bij het verzet (Henk Brunt, Willem en Gerrit van der Drift, Wolter van der Kamp), als Engelandvaarder (Albert de Boer) of als militair (Johan Wijnsouw, Arie Schurink, Frederic Baron van Boecop, Bernard de Hosson, Jan Willem Wolters). Niet iedereen overleefde de oorlog.

Direct na de oorlog werd de naam van de Kamper Zeeverkenner veranderd in de huidige naam Henk Brunt groep, als eerbetoon aan hun lid Henk Brunt die in de oorlog actief was in het verzet, werd opgepakt en omkwam in een concentratiekamp.

Meer informatie

[Geboorte Bernardus Franciscus Casparus de Hosson op 26 december 1894 » Open Archieven](#)

[Bernardus Franciscus de Hosson \(1894-1963\) » Stamboom Hegeman » Genealogie Online almanak1935_6_beroeppen_kerk_verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[almanak1936_6_beroeppen_kerk_verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[Inschrijving Anthonius Hendricus Johannes Jacobse & Arie Houtkoper & Bernardus Franciscus Casparus de Hosson & Jacques Houtsmuller & Luit van den Hooff & Willem Arnoldus van Huit in 1914 » Open Archieven](#)

[Zoekresultaten krijgsgevangenen vanaf juli 1940 – Krijgsgevangen.nl](#)

[almanak1935_6_beroeppen_kerk_verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[almanak1936_6_beroeppen_kerk_verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[henkbruntgroep.nl](#)

[Dagboek-Kokje-11-05-2020.pdf \(usercontent.one\)](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 16, 1932, no. 6, 1932 »
1932-06 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 17, 1933, no. 5, 1933 »
1933-05 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 17, 1933, no. 5, 1933 »
1933-05 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Krijgsgevangenenendossiers \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands
Instituut voor Militaire Historie](#)

[Stapsgewijze krijgsgevangenschap – Mei tot Mei](#)

[Oflag XIII-B - Wikipedia](#)

[Kamp Stanislau - Wikipedia](#)

[Kamp Neubrandenburg - Wikipedia](#)

[Oflag VII-CZ - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.